

**UDSKRIFT
AF
HØJESTERETS DOMBOG**

D O M

afsagt af Højesteret fredag den 12. oktober 2001 i sag

II 43/2001

Appellant

(advokat Peter Hjørne, e.o.)

mod

Justitsministeriet,

Direktoratet for Kriminalforsorgen

(kammeradvokaten ved advokat K. Hagel-Sørensen)

I tidligere instans er afsagt dom af Østre Landsrets 19. afdeling den 12. januar 2001.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Hornslet, Wendler Pedersen, Per Sørensen, Asbjørn Jensen og Henrik Zahle.

Appellanten

, har nedlagt påstand om, at landsrettens dom ophæves, og at sagen hjemvises til realitetsbehandling i landsretten.

Indstævnte, Justitsministeriet, Direktoratet for Kriminalforsorgen, har påstået stadfæstelse.

Det er oplyst, at enrumsanbringelsen varede fra den 23. november 1998 til den 3. august 2000.

De dagældende bestemmelser om enrumsanbringelse fandtes i straffelovens § 34, der bl.a. bemyndigede Justitsministeriet til at fastsætte nærmere regler om fuldbyrdelsen af fængselsstraf. I medfør af bl.a. straffelovens § 49 havde Justitsministeriet endvidere udstedt bekendtgørelse nr. 423 af 21. juni

1973 om fuldbyrdelse af frihedsstraf, der i § 4, stk. 1 og 2 - som ændret ved bekendtgørelse nr. 458 af 9. juni 1995 - bestemte:

"Straffen udstås i almindelighed i fællesskab ...

Stk. 2. Når særlige omstændigheder taler derfor, kan institutionens leder eller den, han bemyndiger dertil, bestemme, at den indsatte midlertidigt skal have ophold i enrum. Direktoratet for Kriminalforsorgen fastsætter nærmere regler om adgangen til anbringelse i enrum."

Regler om enrumsanbringelse fandtes endvidere i direktoratets cirkulære nr. 164 af 14. september 1978, der i § 2 - som ændret ved cirkulære nr. 76 af 2. juli 1986 - bl.a. indeholder følgende:

"§ 2. Indsatte, der er anbragt i lukket institution, anbringes i enrum, såfremt de anmoder derom, og pladsforholdene tillader det. Indsatte, der er anbragt i åben institution, kan anbringes i enrum, såfremt vedkommende på grund af særlige omstændigheder anmoder derom.

Stk. 2. I andre tilfælde kan anbringelse i enrum kun finde sted, såfremt

- 1) det findes nødvendigt for at forebygge undvigelse, ..."

Højesterets bemærkninger.

Afgørelsen om, at **Appellanten** skulle afsone i enrum, blev truffet med henvisning til § 2, stk. 2, nr. 1, i cirkulære nr. 164 af 14. september 1978, hvorefter enrumsanbringelse kan besluttes, når det "findes nødvendigt for at forebygge undvigelse".

Anvendelsen af denne bestemmelse kræver en afvejning, som i almindelighed ikke er underkastet domstolenes prøvelse.

Appellanten har imidlertid gjort gældende, at afgørelsen om anbringelse i enrum ikke var begrundet i en undvigelserisiko, men var båret af usaglige - politiske - hensyn. Vurderingen heraf er omfattet af den prøvelsesret, der tilkom-

mer domstolene i medfør af grundlovens § 63, stk. 1, og må forudsætte en prøvelse i realiteten.

Appellanten må derfor have medhold i, at det ikke har været berettiget at afvise sagen. Højesteret tager herefter **Appellantens** påstand til følge.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom ophæves, og sagen hjemvises til behandling i realiteten.

I sagsomkostninger for Højesteret skal indstævnte, Justitsministeriet, Direktoratet for Kriminalforsorgen, inden 14 dage efter denne højesteretsdoms afsigelse betale 25.000 kr. til statskassen.

Spørgsmålet om sagsomkostninger for landsret afgøres af landsretten i forbindelse med sagens fortsatte behandling.

--oo0oo--

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Højesteret, den 12. oktober 2001.